

Hu fljver i Nordens dem Søeflok hvied
I Dands,

Og Flammen opstiger ved Venteritid
Med Glans,

Helt samle sig alle med Kierlighed,

Men vi er kastet mod Sjærens vid,

Hvor Laurens navn flatter i Svands.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Gitari' der vakte saamangens Gang

I vort Røst,

Langsel og Veemod og Hjertets Klang

Og Lyst,

Du, der leger med Smertens Ald,

Og dæmper dem Tjyd, der er allfor vild,

Lad siges Din elskede Røst!

I Sjærens vi samles, dog Hjertet flaar
For Nord

Lad Sørens strømme som Regn i Vaar
Paa Jord,

Som Regners, der vasker det skræmende Sag,

Og plejker paa Ruderne Sag i Sag;

De kjepe vor Borenejord!

